

§ 3.

Kontaktudvalget har i sit arbejde særlig til opgave

a) at sikre den tidligst mulige erkendelse af tilfælde, i hvilke der er opstået eller må befrygtes at ville opstå vanskeligheder med hensyn til en persons tilpasning til arbejdslivet,

b) at tage stilling til, hvilke foranstaltninger der bør anbefales truffet i tilfælde, hvor løsningen af en persons eller en families problemer kræver en samvirken af flere myndigheder eller institutioner,

c) at sikre en stadig samordning af de forskellige myndigheders eller institutioners indsats for den enkelte erhvervshæmmede og

d) at fremkomme med forslag om forbedring af samarbejdet mellem myndigheder og institutioner indenfor kontaktudvalgets område, om udbygning eller oprettelse af institutioner m. v.

§ 4.

Til bistand for socialministeren ved administrationen af denne lovs bestemmelser og iøvrigt i alle forhold vedrørende erhvervshæmmede nedsættes der et udvalg, bestående af en af socialministeren udpeget formand samt repræsentanter for kommuner-

ne, arbejdsmarkedets hovedorganisationer, invalideorganisationerne, socialministeriet, økonomi- og arbejdsministeriet, indenrigsministeriet, arbejdsdirektoratet, direktoratet for sygekassevæsenet, direktoratet for ulykkesforsikringen, sundhedsstyrelsen, invalideforsikringsretten og Samfundet og hjemmet for vanføre. Socialministeren kan i det omfang, han måtte finde det ønskeligt, udnævne yderligere medlemmer. Udvalget skal følge udviklingen på herhenhørende områder og overfor socialministeren fremsætte forslag til sådanne foranstaltninger, som udviklingen gør påkrævet, ligesom udvalget i fornødent omfang skal stå til rådighed med bistand for de i §§ 1 og 2 nævnte lokale kontaktudvalg.

§ 5.

Om iværksættelse af denne lovs bestemmelser kan socialministeren fastsætte nærmere regler.

§ 6.

Stk. 1. Forslag til revision af de i denne lov indeholdte bestemmelser forelægges folketinget i folketingsåret 1960—61.

Stk. 2. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

I de senere år har der været en stigende forståelse af, at der fra samfundets side bør gøres en indsats for at give erhvervshæmmede medborgere mulighed for at deltage i erhvervslivet i større udstrækning. Baggrunden herfor er dels en erkendelse af, at den erhvervshæmmede som borger i samfundet bør have adgang til at udnytte sine evner og udfolde sin personlighed på lige fod med andre, dels en forståelse af den samfundsøkonomiske betydning af, at arbejdskraft bevares eller inddrages i produktionen, og at de sociale udgifter i tilsvarende grad formindskes.

Ved erhvervshæmmede forstås i denne forbindelse personer, der på grund af fysiske eller psykiske sygdomme eller mangler eller af sociale årsager er således begrænset i deres erhvervsmuligheder, at de må skønnes at være ude af stand til at forsørge sig selv og deres familie, medmindre der fra samfundets side træffes særlige foranstaltninger for at genoprette eller udvikle deres erhvervsevne.

Der er på forskellige områder gjort en indsats for at løse disse medborgeres erhvervsmæssige problemer. Særlig kan fremhæves det arbejde, der er udført af en række særforsorgsinstitutioner og af den offentlige arbejdsanvisnings afdelinger for erhvervshæmmede, samt den støtte, der af invalideforsikringsfonden eller i henhold til beskæftigelsesloven ydes til oplæring og optræning af erhvervshæmmede.

Endvidere må nævnes den indsats, der på dette område er gjort af de under invalideorganisationernes medvirken oprettede og drevne optræningsvirksomheder for invalider, i første række den særlige blindevirksomhed „Blifa“, der nu er gået op i den mere omfattende virksomhed „Erfa“. I denne forbindelse må også nævnes det optræningsarbejde for erhvervshæmmede, der udføres af den selvejende institution Arbejdsskolen på Backersvej.

Hidtil har den enkelte erhvervshæmmedes og